

Sted af Communens og Statens Bidrag, at det ikke vil være rigtigt, at Staten nægter sit Bidrag, medens den lader Communens dermed i Forbindelse staaende lovbestemte Forpligtelse til at udrede 12,000 Rd. til Borgervæbningen blive staaende. Naar Statens Bidrag bortfalder, mister Borgervæbningen sin Organisation, og Communen skulde da give 12,000 Rd. til Noget, der ikke kunde virke efter sin Bestemmelse. Jeg troer derfor, at det ikke gaar an at ophæve Borgervæbningen ved en Post paa Finantsloven, eller at hævde den aldeles med eet Slag, idet en saa stor Stad som Kjøbenhavn ikke kan undvære Noget, der i urolige Tider kan tjene til Befolkningens Beskyttelse. Politistyrken er ikke tilstrækkelig dertil, og Trangen kan være tilstede i et Dieblis, da Armeen er fraværende. (Verg: Forstærkningen!). Sa, mulig kan den Tanke, der nu blev udtalt om Forstærkningen, benyttes, men i alt Fald bør der dog tænkes paa Noget, inden man hæver Borgervæbningen med eet Slag. — Derimod skal jeg ikke nægte, at det har forundret mig, at Regjeringen vil vedblive at holde paa Kongens Livjægercorps; thi dette er en fra Borgervæbningen forskjellig Indretning, der væsentlig er beregnet paa at udføre saadanne Gjern, som man forlanger af Hæren, og det Mandskab, der kaldes til dette Corps, er Personer, som netop ere i den Alder, hvort de skulde gjøre Tjeneste i Hæren, hvad de iverigt ikke fritages for ved deres Tjeneste i Corpset. Jeg veed derfor ikke, hvorledes Corpset fremtidig kan recruteret, naar de Personer, der danne det, kaldes til Tjeneste i Hæren, og efter hele den nuværende militaire Organisation synes det at være en Institution, der ikke behøves. Der er heller ikke med Hensyn til den en saadan Forbindelse imellem Communen og Staten som med Hensyn til Borgervæbningen; thi Livjægercorpsen underholdes alene af Staten. Kunde der her gjøres en Afstillelse, troer jeg, at jeg kunde være tilbøielig til at stemme for at nægte Bevillingen til Livjægercorpsen, idet det dog maa bemærkes, at der vistnok i den første Tid vilde være at udrede forskjellige Godtgjørelser og Udgifter, indtil Sagen nærmere ordnedes; men det kunde

hæves uden at berede Kjøbenhavn nogen Banskfeligbed, og jeg troer overhovedet uden at berede nogenformelt Banskfeligbed. — Naar jeg ikke yttre mig om det Spørgsmaal angaaende Vaisenhuset, der her foreligger, er det fordi det ikke vedkommer Kjøbenhavns Magistrat eller Communalbestyrelse, og fordi jeg ikke har et saadant Kjendskab til denne Indretning, at jeg kan sige Noget for eller imod det vedkommende Forslag.

Justitsministeren: Med Hensyn til det første af Udvalget stillede Forslag, at der til Conto I. A. 4. skulde tilføjes en Anmærkning, der gik ud paa, at denne Post, nemlig Generalprocuratet, hørtfuldt ved Vacance, skal jeg tillade mig at yttre, at jeg imod Realiteten af dette Forslag selvfølgelig Intet kan have at indvende. Det her Udtalte er Noget, som før længe siden er kommet frem paa Rigsdagen i Betænkning over Forslag til Finantslov for 1865—66, hvor det hedder, at Udvalget formener, at denne Institution efter vore nuværende Forsatnings- og Forvaltningsforhold bør kunne undværes, og at Spørgsmaalet herom ved indtrædende Vacance vil blive bragt under Overbetelse ved Rigsdagen. Det er en Udtalelse, jeg ganske kan slutte mig til, men jeg seer ikke nogen Nødvendighed for at indføre denne Anmærkning i Finantsloven. Jeg troer, at den Opfattelse efterhaanden er isærd med at trænge igjennem, at det er uheldigt at have det Slags Bestemmelser i Finantsloven, og at det kun kan forsvares som et Nødmiddel mod Regjeringen fra Rigsdagens Side; men jeg antager ikke, at Noget vil finde, at der er mindste Trang til at anvende et saadant Mittel i nærværende Tilfælde. Der er vel Ingen, der tvivler paa, og i alt Fald skal jeg udtryffeligt erklære, at hvis nogen af disse Poster bliver ledig, skal den ikke blive besat, inden Sagen har været til Forhandling paa Rigsdagen; jeg seer ikke, at der kan gives nogen yderligere Garant i saa Henseende. — Med Hensyn til den Understøttelse, som fra Ministriets Side er foreslaaet, hvilket Forslag er tiltraadt af Udvalgets Fleertal, at der skulde tilstaaes en Deconomistrivers Enke en aarlig